

Пробачати, як Нефій

Айсею не хотілося довго гніватися на Джоша.

Ноель Ламберт Баррус
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Айсей побіг і вдарив м'яч своєму товаришу по команді, Тімоті. Він бачив, як Тімоті відвів ногу назад і забив м'яч у ворота.

“Гол!” — вигукнув Тімоті, коли м'яч влучив у сітку.

Айсей зрадів. Вони виграли гру!

Він ішов з поля в чудовому настрої! Але потім Джош, хлопець з іншої команди, обізвав його поганим словом.

Для Айсея це було неочікувано і неприємно. Він не знав, що сказати. Він потупив свій погляд у землю і повільно пішов до своїх товаришів по команді.

“Ми це зробили! — сказав Тімоті. — Чудовий пас, Айсею”.

Але Айсею було не дуже радісно. Особливо після того, що сказав Джош! Він був засмученим і сердитим.

Решту дня Айсей відчував, ніби щось важке тягне його вниз. Йому більше не подобався Джош.

Того вечора Айсей сидів зі своєю сім'єю під час вивчення Писань. Він намагався слухати те, що читала його сестра. Але він не міг перестати думати про сказане Джошем.

Айсей гортав сторінки своєї Книги Мормона. Він зупинився на вірші з книги 1 Нефій. Тут ішла мова про те, як Нефія ображали його брата.

“І сталося, що я щиро простив їм”, — сказано в Писаннях*.

“Нефій пробачив своїх братів? — Айсей задумався. — Навіть після того, як вони були такими грубими?”

Айсей згадав про Джоша. Йому не хотілося все життя носити в собі образу. Йому було лише 10 років!

Айсей хотів бути схожим на Нефія. Він міг пробачити Джоша, так само, як Нефія пробачив своїх братів. І якщо Джош знову скаже щось образливе, він просто попросить його цього не робити.

Айсей відчув тепло і спокій. Це було так, наче Святий Дух казав: “Ти робиш правильно”.

“Айсею, що ти дізнався з цих віршів?” — запитала мама.

Айсей підвів погляд. “Вибачте, я читав інший вірш”, — сказав він. Він розповів своїй сім'ї, що сталося на футболі.

Мама і тато стиснули Айсея в обіймах. “Мені шкода, що Джош грубо повівся з тобою, — сказав тато. — Те, що він сказав — зовсім неправда. І цілком нормально на це образитися”.

Айсей усміхнувся. “Дякую! Якийсь час я дуже сердився. Але тепер, прочитавши слова з Писань, я не хочу сердитися на нього. Я хочу його пробачити. І вже почувуюся краще!”

“Це чудово! — мама також усміхнулася. — Пробачати не завжди легко. Але ти маєш рацію. Воно того варто”.

Айсей подивився на свої Писання. Вони допомогли йому! Важкий тягар було знято. І його серце сповнилося теплом і спокоєм. ●

*1 Нефій 7:21